

[Dorte Bennedsen]

cist orienteret om de øvrige ting, han beskæftiger sig med, end han øjensynlig er om vandmiljøplanen og dens vedtagelse.

Jeg kan oplyse hr. Niels Anker Kofoed om, at hverken S eller SF har lod eller del i vandmiljøplanen. Den blev faktisk vedtaget af de fire daværende regeringspartier – herunder altså også hr. Niels Anker Kofoeds eget – og Det Radikale Venstre.

Så kan jeg ikke lade være med at sige, at hr. Knud Lind stod her og sagde, at Fremskridtspartiet var det eneste parti, der stemte imod denne vanvittige plan. Punkt 1, hr. Knud Lind, må jeg gøre opmærksom på, at der aldrig blev stemt om vandmiljøplanen. Jeg kan godt forstå, at hr. Knud Lind ser overrasket ud. Vandmiljøplanen er blevet afgjort ved en beretning i Miljøudvalget, og der var ingen afstemninger. Og i øvrigt har S og SF taget afstand fra den fra første færd.

Hvad angår en revision af vandmiljøplanen, deltager Socialdemokratiet meget gerne i en sådan, men vore ønsker går nok i den diametralt modsatte retning af hr. Niels Anker Kofoeds og Venstres ønsker. Vi har fra starten syntes, at planen ikke var god nok. Den burde have været skærpet på en række punkter, og jeg skal her nævne nogle af de ændringer, vi mener vil være med til at gøre en bedre indsats.

Regeringens vandmiljøplan erkender nødvendigheden af, at handelsgødningforbruget nedsættes, men alle de oplysninger, vi har fået i vinter fra regeringen, viser, at intentionerne på dette område langtfra er opfyldt.

Derfor mener vi fortsat, at det ville være rigtigt med en afgift på handelsgødning, en afgift, der vel at mærke ikke skulle gå i statskassen, men derimod føres tilbage til landbruget til finansiering af miljø- og strukturforbedringer. Jeg vil gerne minde om, at regeringens daværende støtteparti, Det Radikale Venstre, ingenlunde var blind for værdien af en sådan afgift.

Debatten om beskyttelsesbræmmer langs søer og vandløb har stået på i årevis, uden at der er sket noget – af den enkle grund, at Venstre har blokeret ethvert initiativ. Det ville have en klart beskyttende effekt på vandet, hvis der blev udlagt gødnings- og sprøjtefri zoner langs vore vandløb, hvortil kommer den positive effekt for flora og fauna.

Med hensyn til industriudledningerne har vi allerede sagt, at vi mener, at disse udledninger,

hvor det er teknisk muligt og miljømæssigt rigtigt, skal tilsluttes de kommunale rensningsanlæg og derved sikre både bedre kontrol og bedre driftsøkonomi for både virksomheder og kommuner.

I vinter har vi fået dambrugsbekendtgørelsen, og det noterer vi os med tilfredshed. Men tilbage står problemet om havdambrug. Socialdemokratiet mener fortsat, at der bør indføres forbud mod etablering af havdambrug – en opfattelse, vi er blevet bestyrket i, efter at det er blevet kendt, at visse dambrugere spuler havbunden under bruget og derved umuliggør effektiv kontrol med forureningen fra dambrugene.

Disse ting skal være nævnt som eksempler på områder, hvor vi finder, at der er brug for en skærpet revision.

Men mine sidste bemærkninger skal gå på den med megen dramatik omtalte hemmeligholdte rapport fra Jordbrugsøkonomisk Institut, en rapport, der efter sigende skulle vise, at landbruget udleder 80.000 t kvælstof mindre end oprindeligt antaget.

Der er et latinsk ordsprog, der siger: Og bjerget barslede og fødte en latterlig lille mus. Det ordsprog kom jeg til at tænke på i går, da vi i Miljøudvalget havde samråd med landbrugsministeren, som oplyste os om, at der slet ikke var nogen rapport, men – som han udtrykte det – kun et stykke papir i en løbende proces, og at dette papir for øvrigt slet ikke anfægtede den samlede kvælstofudledning, men derimod pegede på, at sammensætningen nok var lidt anderledes end først antaget.

Om denne sag kan jeg tilføje, at det er ganske uinteressant, om udgangspunktet var 260.000 t eller 180.000 t. Det interessante i denne forbindelse er, at regeringens vandmiljøplan har sat som mål, at i 1993 skal udledningen være nedbragt til 133.000 t. Og det går vi ud fra som givet at regeringen ikke løber fra.

Viser udgangspunktet sig så at være lavere end først antaget, kan landbruget og vi alle jo glæde os over, at det bliver nemmere at nå målet.

Til sidst blot om Fremskridtspartiets dagsorden: Den er vi imod.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Fru Dorte Bennedsen nævnte noget om fisk i